

Dr. Giampaolo Salvi felterjesztése *Cziráky Antal-díjra*

Salvi Giampaolo munkásságával jelentősen hozzájárul az ELTE nemzetközi hírnevéhez, tanszékvezetőként egy szak magas színvonalú irányításához.

Salvi professzor a legjelentősebb olasz nyelvészeti akadémia, az Accademia della Crusca levelező tagja. 2013-ban elnyerte a Rotary International és a Pisai Egyetem által alapított Premio Internazionale Galileo Galilei dei Rotary Club Italiani díját, melyet az alapítók az olasz Nobel díjként tartanak számon. Az arany plakettel évente olyan külföldi tudóst tüntetnek ki, aki alapvető fontosságú tudományos munkásságával terjesztette a világban az olasz nyelvet és kultúrát. Alapvető kézikönyvek szerzője, mind a szinkron, mind a diakron nyelvészetben. Munkáit a nemzetközi szakmai körök nagy elismeréssel követik, valamennyi nagy egyetemen használják.

1980 óta az ELTE oktatója, 1991-ben lett kandidátus, 2001-ben az MTA doktora, 1995-97 között a Portugál tanszék, 1997 óta az Olasz nyelv és irodalom tanszék vezetője, 2001 és 2005 között a Romanisztikai Intézet igazgatója, a kari Tudományos Bizottság bizottsági tagja, 1994 óta a Nyelvtudományi Doktori Iskola Romanisztika doktori program vezetője.

1994-2006 között a Akkreditációs Bizottság Nyelvészeti és Klasszika Filológia Bizottságának tagja. 2005-2008 között az MTA Nyelvészeti Bizottságának tagja.

Nemzetközi konferenciák előadója. Több jelentős nemzetközi tudományos folyóirat szerkesztőbizottságának tagja. Számos külföldi egyetemen ad elő, a Trentói Egyetem vendégprofesszora, ahol majdnem két évtizede rendszeresen tart kurzusokat.

1996 és 2010 között a Grammatica dell'italiano Antico kutatást vezette Lorenzi Renzi professzorral, melynek eredményeként jelent meg szerkesztésükben 2011-ben a kiemelkedő jelentőségű kötet.

Az olasz nyelvre vonatkozó kutatásait a L. Renzivel és A. Cardinalettivel szerkesztett háromkötetes olasz leíró nyelvtanban tette közzé (*Grande Grammatica Italiana di Consultazione*. Bologna, 2001). L. Vanellivel írt olasz leíró nyelvtana (*Nuova grammatica italiana*, Bologna, 2005) módszertani és elméleti szempontból egyaránt a legjobb leíró nyelvtanok közé tartozik. Az olasz nyelvjárásokról többek között az Oxford University Pressnél megjelent *The Syntax of Italian Dialects* című kötetben (C. Tortora [szerk.] 2003) írt.

Budapest, 2016. október 12.

Prof. Borhy László akadémikus s. k.,
dékán